

అబ్దుర్ రజాక్ ఖాన్ లారీ

[గోలకొండ రాజ్య చరిత్రమునకు చెందిన ఒక గొప్ప రాజభక్తుని కథ]

విజాపూరు దుర్గము కైవసమైనది. తోడనే బేరంగ జేబు చక్రవర్తి సేత్రములు ఊపినది ఉత్తరతీరమున ఉన్న గోలకొండదుర్గముపై బడెను. గల్ బర్గాలోనున్న ఒకానొక సాధువునుమాధి సందర్శించుటకు పోవు చున్నానని బాంకి మొగలుచక్రవర్తి స్వప్రసన్నములతో గోలకొండదుర్గమును సమీపించెను. 1687-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరుమాసము. గోలకొండ ప్రభువు అబూ హసన్ కుతుబ్ షాహా చక్రవర్తి సన్నాహము పసిపట్టుటతోడనే తన సరదారులగు అబ్దుర్ రజాక్ ఖాన్ లారీ మొదలగువారి నాయకత్వమున కొంతసైన్యమును మొగలు సైనికులరాకలు నెదిరింపబంపెను.

రజాక్ ఉపాయశాలి. మొగలుసైనికులను కోట ముందుకురొనిచ్చి తాను పారి వెనుదగిలెను. ఎదుట గోలకొండ కోటలోని సైనికులు - వెనుక రజాక్ భటులు. మొగలుసేన ఇరుకునబడెను. కాని ముట్టడి సాగుచునేయుండెను. దినములు గడచినవి. పాఠములు వెళ్ళుచున్నవి. ముట్టడి ప్రారంభమై కొన్నిమాసములైనది. ఒకనాడు ఉన్నట్టుండి రజాక్ నాయకత్వమున ఆతనిభటులు మొగలుభటులపై బడిరి. సందడికయ్యము ఇరుపక్షముల విశేషజననష్టము కలిగెను. రజాక్ దాడి నరికట్టునరికి మొగలుభటుల తాతలు దిగివచ్చిరి.

అప్పటికి గోలకొండముట్టడి ప్రారంభమై ఆయిదు మాసములైనది. రజాక్ దాడికి వానదాడితోడై మొగలులను గారించెను. మొగలుల గుడారములు గాలికి ఎగిరిపోయినవి. కాగా కుంభవృష్టిగ వర్షించుచున్న మేఘ

ములే వారికి గుడారములయ్యెను. రోకళ్ళలావున పడుచున్న వర్షధారలే గుడారపుత్రాళ్ళు ఆయెను. మొగలు లిట్టి శోచనీయపరిస్థితులలో నుండగా రజాక్ సైనికులు తిరిగి వారిపైబడిరి. బేరంగజేబు సేనానులధైర్యకంఠము పగిలిపోయెను; ఉచితకార్యమును మఱచి వారు దాగుకొనచూచ్చిరి. మొగలు సేనానులలో శౌకడు శాఫ్ షి కాన్ ఖాన్ - పరాక్రమమునకు పేరుమోసినవాడు - రొమ్మువిఱచి లారీని ఎదురించివాడు. కాని పిరాగేసయడగు లారీధాటికి తాళలేకపోయినాడు. గాయముతిగిలినట్లు నటించుచు నాతడు పితపితలాడు బురదలో పడుకొన్నాడు. ఆతనిని, మఱికొందఱు మొగలుసేనానులను చెఱవట్టి లారీ కొనిపోయి తన ఏలికయగు అబూహసన్ ఎదుట నుంచినాడు.

చేజిక్కిన శత్రువులను హసన్ దయార్థివృద్ధయముతో గౌరవించెను. వారిని గొనిపోయి తనకోటలో నిలవయుంచబడిన పెక్కు దినములకుపరిపూర్ణ ఆహార పదార్థములను, మందుగుండుసామానును చూపెను. శత్రువులకు కోట ఒకప్పుట సన్నాధీనముకాదు; అయినను ఈ ఎడతెగని యుద్ధము ఉభయాలకును లాభకరముగాదు, కావున నంధిచేసికొనుట కుంచిడి, విహేలికతో ఇట్లు చెప్పెడు అని వారికిబోధించి హసన్ వారిని భద్రముగ కోటవెలుపలకు పంపివైచెను. వచ్చిన వారు చెప్పినవాక్యములు బేరంగజేబు విశ్రమ. కాని ఆతనివృద్ధయము మారలేదు. 'అబూహసన్ మడిచేతులతో నాఎదుట నిలబడిచెప్ప వాక్యములను గాక ఆన్య

వాక్యములను నేను వినను' అని ఔరంగజేబుపాదుషా పలికెను. తిరిగి ముట్టడి ఎప్పుటినిగితో ప్రారంభ మయ్యెను.

కష్టములో కష్టము చేకమునకతపు పొడచూపెను. గోలకొండనైనికులు నిరోధించకున్న నే మొగలులకు ఆహారపదార్థములకాక అత్యంతకష్టమయ్యెను. వైగా గోలకొండభటుల నిరోధము. మొగలులు చెప్పనలవి కానిబాధకు లోనగుచుండిరి. ఏమియు పాలిపోక ఔరంగజేబు విజాపురదుర్గమున తాను ప్రతినిధిగా నిలి పిన రూపొల్లాఖానును పిలిపించెను. ఎవరువచ్చి ఏమి చేయుదురు? కోటలో కొఱవడని సంచారములుండు టచే గోలకొండ నైనికులకు నిరభ్యంతరముగా దినములు గడచిపోవుచుండెను.

కోట సాధించినగాని ఆవోట నిలుచుటకష్టము కాగా ఔరంగజేబు ముట్టడి మఱితడీక్షతో సాగించెను. మొగలునైనికులు పాఠణగోతులు తీసి అందు మందుగుండుసామాను దట్టించి వానినిప్రేల్పి కోటగోడలను పడగొట్టుటకు యత్నించిరి. గోలకొండ సంగక్షణమున సహస్రసాక్షుడై వర్తించుచున్న రజాక్ ఈ యత్నమును ప్రారంభముననే కనుగొనెను. మొగలులు మూడుగోతులు తీసి వానియందు మందుదట్టించి వానిని ప్రేల్పుటకు సిద్ధముచేసిరి. ఆ గోతులలో ఒకదాని ప్రక్కను లారీ తన నేవలచే మఱియొక గొయ్యి రహస్యముగతీయించి మొగలుల పాతరనుండి, మందుగుండు సామాను చాకచక్యముతో తోడించెను. మిగిలిన రెండుగోతులను కోట సమీపభాగమును తడిపించి మొగలు గుడారములతట్టునడున్న భాగములను తడిపించకవదిలివైచెను. ఈ రహస్యమును మొగలులు కనుగొనలేదు. తాము ఈ పాఠణగోతులదగ్గర మూగి చప్పట్లుకొట్టెను కోటగోడలకు ఎగత్రాక ప్రయత్న పడుచున్నట్లునటించి లారీని, ఆతని జనులను ఆచటకు ఆకర్షించి వారు వచ్చినతోడనే మందుగునులకు నిప్పు ముట్టించి లారీని నవైస్యముగ మట్టుపెట్ట వారు సంగల్పించిరి. అంతయు వారు ఆనుకొనినటులే జరిగెను. వారు చప్పట్లుకొట్టిరి. లారి ఆచటకు సవైస్యముగ

వచ్చెను. లారీ, సగముతడిపించినగునులకు వారు నిప్పు పెట్టిరి. కోటవైపున మందు తడిసియుండుటచే ఆ గనులు మొగలు గుడారముదిక్కున ప్రేలెను. ఎవరు తప్పుకొమ్మ గోతులలో వారే పడుదురుమసామెత సార్థకమయ్యెను. ఆగనులు ప్రేలి మొగలునైనికులు మూడువేలమందికీవైగా చనిపోయిరి. చనిపోయిన వారిలో పలువురు గొప్ప ఉద్యోగస్థులుండిరి. మొగలు నేనా నివేకము చిందలవందలయ్యెను. అదే మంచి సమయమని లారీ భటులతో శత్రువులవైబడి గారింప దొడంగెను. మొగలులు విషమపరిస్థితిలో పడిరి. ఈ సమయముననే పెద్ద వర్షము వీరియనారంభించెను. ఔరంగజేబు స్వయముగ నేనను నడపెను. కాని వెనుకకు మరలక తప్పినదికాదు. లారీ నాయకత్వమున గోలకొండ నైనికులు మఱిత విజృంభించిరి. మొగలుల తుపాకులెన్నియో వీరు స్వాధీనపఱచుకొనిరి. మోసు కొనిపోవజాలినన్ని మోసుకొనిపోయి మోవదరముకాని వానికి మేకులుకొట్టి నిరుపయోగ మొనర్చిరి. కందకము పూడ్చుటకు మొగలులకూర్చిన ఇనుకబస్తాలను సంగ్రహించి వానితో పాడైనవోట కోటగోడలను దిటపు పఱచిరి. కందకమును పూడ్చుటకు మొగలులు అందులో పడవైచిన కొయ్యిపలకలనుకూడ బయటికి లాగి వానితో కోటగోడల నెఱదలనకప్పిరి. ఒకరాయితో రెండుపిట్టలనుకొట్టినట్లు వారు ఈవిధమున కందకమును తిరిగి లోతుచేసిరి; కోటగోడకు తిరిగి బలముకూర్చిరి.

చేసిరిగాక, కూర్చిరిగాక ఔరంగజేబు పుయిలోడ లేదు. ప్రేల్చక మిగిలినది ఇంకను ఒకగనియున్నది కదా! మఱునాడుదయమున దానికి నిప్పుంటించుటకు ఔత్సక్యముతో ఔరంగజేబు ఆజ్ఞ ఇడెను. ఆజ్ఞ యిడుటయేకాదు దగ్గఱయుండి కాల్పించుటకు కడంగెను. లారీ ఆవఱకే దానిని పందికొక్క గాచెను దొలచి నట్లు తొలచియున్నాడని ఆతడేమి ఎఱుగును? నిప్పుంటించవలసియున్నతావు ఏమియు చెప్పకచెనరక అల్లె యున్నది. లారీచేసిన మోసము చక్కగపాఠించి. కావున ఎట్టి అనుమానమునలేక మొగలులు అపురంగజేబు సమక్షమున దానికి నిప్పుముట్టించిరి. ఎంతకును

గనిపేలదు. ఏక్షణమున ప్రేలునో అని ఎవ్వరును దానిని దాయనొల్లరు. కొంతసేపటికి చారుడొకడు వచ్చి గోలకొండవీరుడు చేసినపని చక్రవర్తికి చెప్పెను. అప్పటి మొగలుచక్రవర్తి వెలరువారిన వగతు పొరము లేకుండెను. మఱునాటివఱకు ముట్టడి ఆపుచేయవలసి నదిగా ఆజ్ఞాపించుచు చక్రవర్తి నిరుత్సాహుడై తన గుఢారమునకు పోయెను.

యుద్ధముచేసి నూల్టాను అబూహాస్సనును జయించుట కష్టమని చక్రవర్తికితోచెను. అగుట మాయో పాయము ప్రయోగించుటకు దొరకొనెను. గోలకొండ దుర్గరక్షణమున సహస్రాక్షుడై శౌర్యము ప్రకాశమానము చేయుచున్న అబ్దుర్ రజాక్ ఖాన్ లారీని లంచమిచ్చి లోబఱుకొనినచో గోలకొండను గోటితో మీటవచ్చునని పాదుషా తలంచెను. ఈవఱకే ఎందఱో గోలకొండ సరదారులు తన డబ్బునకాశించి తనపక్షమున క్షేరినారు. లారీమాత్రము ఎందుకుచేరడు? డబ్బు చేదా? ఉన్నతపదవులవై చిత్తముపోదా? 'గోలకొండ కొలువువిడిచి నీవు మాసేనలోచేరినవో' లెక్కలేని ధనమిత్తును; మొగలునైన్యమున నాఱువేల గుఱ్ఱపు దళమువై నధికారిగా జేతును' అని మొగలుచక్రవర్తి లారీకి ఉత్తరమువ్రాసెను.

చక్రవర్తివ్రాసిన ఉత్తరము చల్లగనందుకొని లారీ చంకలుతాటింపలేదు. తుదకు దానిని ఆతడు రహస్యముగనైన ఉంచుకొనలేదు. ఆఉత్తరము నాతడు కూరాకులో పురుగునుచూచు అసహ్యముతోచూచెను. తన నైనికలెడుట ఆ జాబునుపెట్టి చదివి అందలి విషయములు వారికి వివరించి దానిని తుంబతుంబాలక్రింద చించి గాలికివిడచెను. మొగలుచక్రవర్తి ఇదివని బహిరంగముగా లారీని తూలనాడెను. కాని అంతర్యమిచ్చిన మిత్రులతో చక్రవర్తి లారీ అసమానముగు రాజభక్తిని, నిరుపమానముగు ధైర్యమును బహుభావకంపించెను.

అందఱును అబ్దుర్ రజాక్ వంటి అచంచల రాజభక్తులు కాజాలరు. గోలకొండ నైనికలలో మఱి యొకడగు సర్దుారుఖానునకుఁగూడ అబ్దుర్ రజాక్ నకు వర్తమానముచేసినట్లై చాల ధనమిత్తునని బొరంగజేబు

వర్తమానముచేసెను. చక్రవర్తివలన లంచముతిని సర్దుారు ఖానుడు తనస్వామికి ద్రోహముతలపెట్టెను. ఒకనాటి రాత్రి తాను కావలియున్న కోటద్వారమును తెఱచి సర్దుారుఖానుడు మొగలుసేనలు గోలకొండ దుర్గములో ప్రవేశించుటకు నీలుకలిగించెను. ఎనిమిదిమాసములమీద పదికోజులు ముట్టడి సాగినతరువాత ఇట్లు మాయోపాయమువలన మొగలుసేనలు కోటగుమ్మములోపల కాలాపెట్టగలిగిరి.

మొగలునైనికుల జయధ్యానములను వినిపించుటతో అబ్దుర్ రజాక్ నకు కాలుసేతులాడని కంగారుపుట్టెను. ఆ తొందరలో నాతనికి దనగుఱ్ఱముమీద జేనువేసి కొనుటకైన తీరుబడిలేకపోయినది; నడుమున వదులై యున్న పటకాబిగించుకొనుటకైన నవకాశము లేకపోయినది. బిగించని పటకాతో నాతడు జేనులేని గుఱ్ఱము నెక్కెను. గుఱ్ఱము దౌడుతీసెను. ద్వారము నుండి మొగలునైనికులు కండవీరులవలె వచ్చుచుండిరి. కుడిచేతిలోనున్న కత్తి, 'యెడనుచేతిలోనున్న డాలు గట్టిగఁ బట్టుకొని అబ్దుర్ రజాకు వారిమీదకు గుఱ్ఱమును దుమికించెను. 'అబూహాసనుపక్షమునఁ బోరుట కింకను ఒకడు మిగిలియున్నాడు. అనుచు నాతఁడు యుద్ధము చేయసాగెను. ఆతనివెంట అనుచరులు అప్పటికి పండ్రెండుగురకు మించలేరు.

శత్రువులు వేనకువేలుండిరి. వారినడుమును ప్రేళ్ళ మీద లెక్కింపగల అనుచరులతో తానొక్కడు. అయినను ఆ రాజభక్తుడు రవ్వలైన భయపడలేదు. ఘోరముగా యుద్ధముచేయుచుండెను. ఆ రాజభక్తిని కరవాల మాసమయమున మొగలునైనికుల నెందఱఁ జెండినదో లెక్కలేదు. శత్రువులు కందిగలవలె జాట్టును ముసిరి వాడికత్తులతో అబ్దుర్ రజాకునునొప్పింప సాగిరి. ఆతని శరీరము నఖిఖిపర్యంతమును కత్తివేటులతో, బాణపుపోటులతో నిండిపోయెను. ఆతనికి ముఖముమీదనే పండ్రెండుగాయములు పడెను; ఒక కంటికి బలమైనదెబ్బతగిలెను, నుదుటిపై చర్మమురేగి వదులై క్రిందికి ప్రేలాడుచుండెను. అట్లు ప్రేలాడుచున్న చర్మము కంటికడముగా నుండుటచేత నతనికి యొప్పు

తిన్నగా ఆనకుండును. ఆ రాజభక్తుని మోయుచున్న గుఱ్ఱమునకుఁగూడ బాలగాయములు తగిలెను. గాయములవెంట రక్తమెడతెగక కారుచుండుటచేత నా గుఱ్ఱము మిక్కిలి నీరసస్థితిలోనుండెను.

చూపు ఆనకుండుటచే అబ్దుల్ రజాఖ దారికూడ కనుఁగొనలేకపోయెను. అప్పుడాతడు గుఱ్ఱముమీద జాగ్రత్తగనుండి కశ్యమును వదులుచేసెను. ఆ గుఱ్ఱము మాకనుతప్పించుకొని యొకానొక తోటలోనికిబోయి యొక కొబ్బరిచెట్టుక్రింద నిలిచెను. ఆ కొబ్బరిచెట్టు సాయమున రజాఖ గుఱ్ఱమునుండి క్రిందకుజారెను, అప్పుడాతనికి స్పృతి తప్పిపోయెను.

అంత మొగలుచక్రవర్తి గోలకొండదుర్గమును స్వాధీనము చేసికొనెను. ఆబూహుసనుని చెఱసాలలోఁ బెట్టెను.

రక్తములో దడసియున్న అబ్దులురజాఖ ఆ కొబ్బరి చెట్టుక్రింద దేహముతెలియనిస్థితిలో నొకదినమంతయుఁ జడియుండెను. హుస్సేవ్ బేగ్ అను సరదారునిచును పుట్టు ఆతనిని ఆనవాలుపట్టి బేగ్ యింటికి తీసికొని పోయిరి. శత్రుపక్షములోని వాడైనను లారీ కొనఁజూపిరి తోనున్న కారణమున దయదలచి వారు ఆతనికి ఉపచారములుచేసి రూహుల్లాఖాను ఇంటికి తీసికొని వెళ్ళిరి. యుద్ధమున లారీచే ఓడింపబడిన శాఫ్ షి కాన్ ఖాన్ ఆ సమయమున రూహుల్లాఖాన్ యింటియందుండెను. లారీధాటికి ఆగబాలక తాను ఆనాడు గాయముతుగిలినట్లు నటించుచు పితపితలాడుబురదలో పండుకొనిన సంగతి జ్ఞప్తికిరాగా శాఫ్ షి కాన్ ఖాన్ లారీ తలకొట్టిచి దానిని కొంటగుమ్మమునకు వ్రేలాడకట్టవలయునని నూచించెను. కాని ఈ నూచనకు ఉదారహృదయుడగు రూహుల్లా అంగీకరింపలేదు. శాఫ్ షి కాన్ చేసిన నూచన అనుచితమైనదని రూహుల్లా నొక్కిచెప్పి లారీ దొరికినవృత్తాంతము చక్రవర్తికి తెలిపెను.

రాతిగుండెకల మొగలు చక్రవర్తిసయిత మాతని సమాచారము తెలిసికొని, అతని రాజభక్తికి, శౌర్యమునకు మిక్కిలి యాశ్చర్యమును పొందెను. ఇట్టి సేనాని

మఱియొకఁడు ఆబూహుసనువద్ద నుండినయెడల మేము గోలకొండదుర్గమును పట్టుకొనుట కలలోనివారై యుండును' అని మొగలుచక్రవర్తి పలికెను. పిమ్మట ఔరంగజేబు అబ్దులురజాఖనకుఁ జికిత్సచేయుట కిద్దఱు రణవైద్యుల నేర్పాటుచేసెను. ఆ వైద్యులలో నొకడు యూ లో పు ఖండము వాఁడు. మఱియొకడు హిందువుఁడు. వారిరువురు నతనికిఁ జికిత్సచేసి 'రజాఖ శరీరముమీఁద డెబ్బదిగాయములు స్పష్టముగానున్నవి. ఇంకను ఎన్నోగాయములు కలవు. కాని గాయము మీఁద గాయము పడియుండుటచేత లెక్కచేయుటకు వీలులేక పోయినది.' అని చెప్పిరి. పదునాఱుదినములుప చారములుచేయగా రజాఖ కన్నులు విప్పిచూచెను.

కొన్నిదినములకు రజాఖ గాయములు కొంచము నెమ్మదించెను. అప్పుడు ఔరంగజేబు అబ్దులురజాఖ లారీకిట్లు వర్తమానముచేసెను. 'నీ అపరాధముల నన్నింటిని తుమిందితిని. నీవు నాకొలువులోఁజేరుము. నీకు గొప్పగొప్ప అధికారములనిచ్చెదను. నీ పెద్దకుమారుఁడు 'అబ్దులుకాదిరు'ని, మిగిలినకుమారులను నాదగ్గఱకుఁ బంపుము. వారికిఁదగిన ఉద్యోగము లేర్పాటు చేసెదను.'

ఆమాటలకు అబ్దులురజాఖ ఇట్లు బదులుచెప్పెను. 'వీరు నా కుపచారములు చేయించినందులకుఁ గృతజ్ఞుఁడను. ఇంక నేను చిరకాలముబ్రతుకను. బ్రతికి యున్నను ఉద్యోగముచేయుటకు నాకు శక్తి, ఓసిక కలగదు. ఒక వేళకలిగినను ఆబూహుసను కుతులుకాహే యుప్పుతనిన నేను తమసేవ కంగీకరింపఁజాలను. హుసను సేవకులలో మానముకలవాఁడెనఁడును వానికి శత్రువులైన తమకొలువున కొడబడఁడు.'

ప్రాణములు నిల్పితివి నాదుప్రణుతిగొనుము, గెల్చికొంటివి రాజ్యలక్ష్మిని బడయుము, పెట్టిపుట్టినాడ వనుభవించుము సిరి కక్కురితిమాట లికబాలు కట్టిపెట్టు, పిలువకుము నన్ను నుద్యోగఫలము చూపి నాల్కయొక్కటి నాకు డెందమ్ము నొకటి,

విడిచి గోల్కొండ వేటొకయెడకు చనుట భండనమునకొ, కాకున్న స్వర్గమునకొ.

ప్రాణములనొడ్డి, రక్షనవంతు లీది ప్రభువు తాళాహాళువున పడసినాడ : మొగలుసామ్రాజ్య రక్షణమునకు గాదు శిక్షణమునకుగాని నాచేతికత్తి.

నుతునిపోలిక తాళాహా చూచెనన్ను చనవొనగి గౌరవముచేసి ధనముగూర్చి : తుద్రుడనునేను విజయమ్ము గూర్చవైతి మీదుకట్టగవలదె యీమేని నయిన.

కత్తివిడిచి ఢిల్లీశుడు కానువినరె చాలు గోల్కొండ కీగొప్ప శాశ్వతమ్మే జీవన్మయము ? సొంతపురిజేరి చిత్రకథల తేజరిలుమయ్య వేగ నీరోజునేడు.

—శ్రీ పాద మ బ్రహ్మణ్య శాస్త్రి.

రాజభక్తుడగు అబ్దులరజాకు ఈ మాటలు విని బొరంగజేబు చిన్నపోయెను.

అబ్దులరజాకు లారీ సాటిలేని రాజభక్తుడు. బొరంగజేబు తల్లకొలదిధనమును, గొప్పగొప్ప యుద్వ్యోగముల నిచ్చెదనని చెప్పినను రజాకు వానికాశపడి తన రాజునకు ద్రోహముచేయలేదు. తోడినేవకులందఱి బొరంగజేబువలన లంచములుతీసి స్వామిద్రోహులైరి. కాని రజాకు చివరకు దనయజమానిని సమ్మికోలిచెను. అతనికొఱకుఁ బ్రాణములకు తెగించి యుద్ధముచేసెను. తనశరీరము గాయములతోఁ దూట్లబాసవలెనైనను ఆతఁడు చింతింపలేదు. తన కన్నుపోయినను ఆతఁడు దుఃఖింపలేదు. తనస్వామి కపకారముచేసిన ఢిల్లీ చక్రవర్తినేవలొండేరుటకుఁ బ్రాణములుపోవు సిఠిలోగూడ నాతఁ డొప్పుకొనలేదు. ఇట్టి యచంచలరాజభక్తుఁడందఱికి నన్ని వేళలయందును పూజింపఁ దగినవాడు.

విచ్ఛిన్న ప్రణయము

ఉదయఃం యెన్నిదిగంటలయింది. పారిజాత వృక్షంక్రింద, రాతి తిన్నెపై పూలదండ గుచ్చుతోంది సుభద్ర. ప్రక్కన శూన్యదృక్కులతో చూస్తున్నాడు శ్రీనివాసం. యవ్వనప్రారంభాన్ని నూచించే నును మీసకట్టు ఆవిశాలమోముకి మరింత వన్నెదెచ్చింది.

అనన్య సామాన్యమైన ఆశయాల్ని అణచి, త్రొక్కుతూవున్న హృదయారాటంతోటి, భారంగావున్నాడు శ్రీనివాసు. ఆవిక సిత నేత్రాల్లో దైన్యం తాండవ మాడుతోంది. ఆ లేత పెదిమలపై, భారంగా యేవేవో కొన్నిమాటలు రాబోతున్నా, పైబడ్డం లే—తుదకి—.

‘రేపు కాలేజీ తెరుస్తారు’ అన్నాడు.

నీరవయ్యె, నిన్నబయ్యె, వంచినతల నెత్తింది సుభద్ర. చేతిలోనిదండ గట్టుపైబడింది. వాను కళ్ళల్లోకి చూస్తూ—

‘ఎవ్వడు ? రేపా ? - నాతో యింతక్రితం చెప్పలేదే ?’ అంది ఆదరమొప్పే చూపులతోటి -

‘ఇకనాకు చదువు జరగదు. రోజులు భారంగావున్నాయి ! కాలేజీచదువు చాల ఖర్చుతో కూడినది. నేను దరిద్రుణ్ణి....

అతని నేత్రకోణాలు నీటినుయమై పోయాయి. ఇంతయిన మోమువంచుకొన్నాడు. ఒకటి రెండు కన్నీటిబిందులు రాతిపై బడి సుభద్ర హృదయాన్ని కలచేసాయి. తటాలున లేచి నీలుచుంది. ఆతొందరలో భుజముపై పైట ప్రక్కకుజారింది. శ్రీనుయెదురుగావెళ్ళి, రెండుభుజాలు అదిమిపట్టి, కుడిచేత్తో తలయెత్తింది. ఆదీన మోముని